

Втеча перед сном

Роберт Луїс Стівенсон

Із кухні й вітальні світили вогні
Крізь вікно, з жалюзі дірок,
А над головою плили в вишині,
Тисячі і мільйони зірок.
Деревам не мати тих тисяч листків
І людей у церквах менш завжди,
Ніж громади зірок, що дивились з верхів,
І мигали мені з темноти.

Собака, і Плуг, і Мисливець, і всі,
І зоря моряка, й навіть Марс,
Світили у небі, відро ж в руці
На-пів повне зірок у той час.
Нарешті, вони відшукали мене
І у ліжко мерщій затягли,
Та яскравий блиск слави в очах не мине
В голові – лиш зірки навкруги.

Переклад Віталія Гречки